

[Søren Olesen.]

det nye byggeri, jo mere animerer man folk til at nedlægge ældre lejligheder og ældre huse, og det kan være godt nok, hvis der er tale om sanering af huse, der i sundhedsmæssig henseende ikke er egnet til beboelse, men det sker også, at man nedlægger lejligheder, som udmærket kunne bruges, og nedlægger huse, som kunne stå i mange år endnu. Hvis man gennem billige statslån kan få et nyt hus og komme til at sidde på nogenlunde samme betingelser som før, sker der netop dette, at man udnytter statens hjælp. Derved bliver der ikke flere boliger; de bliver ganske vist bedre, men man kommer ikke bolignøden til livs, og det var jo det, man skulle. Jeg tror derfor, at man må tilbage til, at det enkelte menneske får et større ansvar og selv skal søge at skaffe sig en bolig, spare op til dette formål og selv yde en indsats, ellers kommer vi ikke boligmangelen til livs.

Når lovforslaget kommer til behandling i udvalget, kunne jeg ønske, at man fik nogle oplysninger om, i hvilke tilfælde der er blevet bygget meget dyre parcelhuse. Der er jo ikke sat nogen grænse for byggekostningerne, og man har undertiden hørt den kritik fremført, at selv om der er sat en lånegrænse på indtil 25 000 kr., er det egentlig slet ikke nødvendigt, at staten træder hjælpende til, når vedkommende har råd til at bygge et hus til fra 100 000 kr. op til 200 000 kr. Jeg mener derfor, det kunne være af betydning at få oplyst, i hvilke prisklasser de parcelhuse ligger, som har fået lån efter kapitel V. A., som vi drøfter i dag.

Boligministeren (Kjærbøl): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til det foreliggende lovforslag, som jo tilsigter at hjælpe de bygherrer, som er gået ind i et byggeri i tiltro til, at de forudsætninger, som dannede baggrund for den hidtil gældende lovgivning, fortsat var til stede, men som på grund af den stedfundne ejendoms-vurdering er kommet ud for vanskeligheder.

Det er muligt, at der, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen anførte, må være en vis valgfrihed imellem den hidtidige lånegrænse og den nu foreslåede, og jeg skal være villig til i det udvalg, som bliver nedsat,

at diskutere dette spørgsmål, som så må kræve et ændringsforslag; jeg er jo blevet klar over, at hvis dette lovforslag gennemføres, er der andre bygherrer, som vil komme i klemme, fordi forudsætningerne for deres byggeri er bristet.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen var inde på spørgsmålet om en regulering af de beløb, der stilles til rådighed for byggeri, således at de forudsætninger, som i sin tid var tilvejebragt for byggeriets omfang, kunne blive opretholdt; det er betragtninger, jeg fuldt ud kan dele, og hvis man i udvalget enes om en ordning på dette område, vil dette selvfølgelig blive modtaget med den største velvilje af mig.

Jeg havde egentlig lidt svært ved at forstå, hvorledes det ærede medlem hr. Lorentzen ville klare denne historie uden at stille sig velvilligt til lovforslaget. Jeg forstod, at det ærede medlem var klar over, at der var nogen, der skulle hjælpes, men hvordan det skulle ske, vidste det ærede medlem ikke. I hvert tilfælde forstod jeg, at det ærede medlem ikke ville medvirke til dette lovforslags vedtagelse, hvilket jeg selvfølgelig beklager.

Jeg takker det ærede medlem hr. Thestrup, som tilsagde velvillig behandling af lovforslaget. Det er muligt, at denne reduktion af de 125 pct. til 100 pct. er for stor, og det er muligt, at et vist skøn må anlægges dér, og at man må forhøje de 100 pct. med et eller andet beløb; det kan vi jo tale om i udvalget.

Jeg forstår, at det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på lignende betragtninger, og jeg er som sagt villig til at overveje disse spørgsmål.

Til det ærede medlem fru Alvilda Larsen vil jeg blot sige, at jeg må indrømme, at der har været en vis spekulation i det byggeri, der kunne gennemføres i henhold til kapitel V. A., men forholdet er nu engang, at vi ikke alene foretrækker parcelhusbyggeri i almindelighed og giver det en fortrinsstilling, men vi foretrækker i særdeleshed de bygherrer, som opfører parcelhuse til eget brug.

Jeg tror ikke, det er nogen rationel vej at gå til afhjælpning af bolignøden, hvis de boligløse, som det ærede medlem hr. Søren Olesen foreslog, enkeltvis skal søge at skaffe sig en bolig. Derved tror jeg nok bolignøden